

அவர்கள் பெலத்தின்மேல் பெலனடைந்து..

THEY GO FROM STRENGTH TO STRENGTH

“ஆவியினால் நிறைந்திருங்கள்” – எபேசியர் 5:18

அப்.பவுல், பரிசுத்தவான்களாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் சபைக்கு எழுதிய இந்த வார்த்தைகளைக் குறித்து சுருக்கமாக ஆலோசனை செய்வோமாக. வெறுமனே தங்களை வெற்று போதகர்களாகவும் தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்தவர்களாக இருப்பவர்களோடும் இவர்களைப் பொருத்திப் பார்க்கக்கூடாது. மாறாக, அவர்கள் தேவனுடைய பரம அழைப்பின் நிபந்தனைகளை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டவர்களாகவும், தங்களை தேவனுடைய புத்திரர் என்ற ஸ்தானத்திற்கு கொண்டுசெல்லக்கூடிய முழு அர்ப்பணிப்பை செய்தவர்கள். இவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய ஆவியை உடையவர்கள். இவர்கள் மாத்திரமே பரத்திலிருந்து வருகிற ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால், அப்பவுல் இங்கு “நாம் இந்த குறுகிய பாதையில் முதன்முதலாக நுழைந்தபோது பெற்றுக்கொண்ட பரிசுத்தஆவியில் ஜெனிப்பித்தல் நமக்கு போதுமானதல்ல என்று நினைப்பூட்டுகிறார். மாறாக நம்முடைய பரலோகத்தை நோக்கிய பிரயாண மார்க்கத்தில் நாம் அதிகதிகமாக மேல்நோக்கி செல்லச்செல்ல தேவனுடைய பரிசுத்தஆவி நம்மில் அபரிதமாகப் பெருகுவதை நாம் காணவேண்டும். இந்தப்புதிய சிந்தனையில் ஒரு சிறு தீப்பொறி நாளுக்குநாள் நம்முள் பலத்தோடும் பிரகாசத்தோடும் வளரவேண்டும்.

இந்த வளர்ச்சி நடைபெறவில்லையென்றால் இன்னமும் நாம் வெறுமனே நின்றுகொண்டிருந்தோமாகில், மிகவிரைவில் நம்முடைய இடத்தை நாம் இழக்கத்தொடங்குவோம்; மாறாக நாம் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தோமாகில் சுபாவமனுஷன் படிப்படியாக அழிவுக்குள்ளாகி புதியமனுஷன் விருத்தியடைவான். கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் முன்னேற்றம் சீராயும் தொடர்ச்சியாயும் இருக்கவேண்டும். நாம் மேன்மேலும் ஆவியினால் நிரப்பப்படவேண்டும். சிலநேரங்களில் தேவனுடைய பிள்ளைகள், “கர்த்தருடைய ஆவியில் நான் நிரம்பியிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், ஆனால் என் மிகச்சிறிய உள்வாங்கும் திறனைப்போன்று, நிரப்பப்படுதலும் குறைவாகவே தோன்றுகிறது. அவருடைய ஆவியை அதிகஅளவு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், ஆனால் எவ்வளவுதூரத்திற்கு நான் விரும்புகிறேனோ அந்த அளவிற்கு அதை அடைய இயலவில்லை. நான் அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சியைக்கண்டு எனக்கே மனநிறைவில்லை என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால்

கிறிஸ்துவைப்போல் மாறுவதற்கு ஊக்கத்துடனும் ஜெபத்துடனும் போராடுவோமாகில் இப்படி நாம் சோர்ந்துபோகமாட்டோம். தற்போதைய நிலையில் நம் ஆற்றலுக்கேற்ப நாம் தொடர்ந்து நிரம்பிக்கொண்டிருந்தால், இந்த அதிகப்படியான நிரப்புதல் நம் உள்வாங்கும் ஆற்றலை அதிகரிக்கும் என்பதை நினைவில்கொள்ளவேண்டும். அதன்பிறகு நம் பூமிக்குரிய பாத்திரம் பரிசுத்தஆவியை அதிகஅளவில் தனக்குள் தக்கவைத்துக்கொள்ளும். அது மறுபடியும் நம் உள்வாங்கும் ஆற்றலை இன்னும் அதிகரிக்கச்செய்யும். இவ்விதமாய் விரிவாகுதலும் நிரம்புதலும் நடைபெற்றுக்கொண்டேயிருக்கும். இவ்வாறு தொடர்ந்து ஆவியினால் நிரப்பப்படுதல் நமக்கு சாத்தியமாகும்.

தேவஆவியினால் நிரப்பப்பட நமக்கு சாத்தியமில்லாமல் இருக்குமாகில், உள்நுணர்வினால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர் நமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்க மாட்டார். உண்மையாக அர்ப்பணித்த தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு இது சாத்தியம். சாத்தியம் மட்டுமல்ல, நம்மேல் விழுந்த கடமையாக உள்ளது. ஆனால் சமுத்திரத்தின் அலையில் பின்வாங்குதலும் நீரோட்டமும் இருக்கும். அவ்வாறே அவருடைய பிரசன்னத்தைக்குறித்த உணர்வு நம்மிடம் இருக்கும், அவருடைய தயவும் நம்மீது இருக்கும். நாம் அவருடைய பிரசன்னத்தை அதிகப்படியான அளவில் எப்பொழுதும் உணர்வதில்லை. ஆனாலும், கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் விசுவாசித்து நடப்பதற்கு கற்கவேண்டும். சரீர்பிரகாரமான மோசமான உடல்நிலை இருந்தாலும், அல்லது பாதகமான சுற்றுப்புற சூழ்நிலையாக இருந்தாலும், மனஅழுத்தத்தை சில நேரங்களில் ஏற்படுத்தினாலும், அதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் அவரிலும் அவருடைய நிலையான அன்பு மற்றும் அவருடைய பிரசன்னத்திலும் நம்பிக்கை வைப்பதற்கும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆவியில் துயரத்தில் அழுத்துகின்ற நிலைமை பெருகியோ, அல்லது குறைந்தோ காணப்படும் சமயங்களிலும் நாம் நம் கர்த்தருக்குள் களிகூறவேண்டும்.

அனுதின சுயபரிசோதனை அவசியம் :-

அப்.பேதுரு சபையின் மகிமையான இரட்சிப்பை பற்றிப்பேசுகையில் கூறுகிறார் “இதிலே நீங்கள் சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் களிகூர்ந்து” (1 பேதுரு. 1 : 6 – 8) மேலும் இவ்வாறு நமக்கு வலிவேதனை மற்றும் கண்ணீரை விளைவிக்கும்படியான மிகுந்த சோதனையின் மத்தியிலும் களிகூறமுடியும். மற்றநேரங்களைக்காட்டிலும், குறிப்பிட்ட ஒரு சிலநேரங்களில் நாம் அதிகதிகமாக ஆவியில் நிரப்பப்பட்டுள்ளதாக மனதில் தோன்றக்கூடும். ஆனால், தேவனுக்குரிய அன்றாடவேலைகளில் நாம் ஊக்கமாக போராடினால் அந்தநிலை உண்மையாய் இருக்காது. அது ஒருவேளை வெறும் வெளிப்புற உணர்வுகளின் வேறுபாட்டால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். உண்மையான

தேவனுடைய பிள்ளை ஸ்திரமாக முன்னேற்றம் அடையவேண்டும்.

உலகத்தின் ஆவி அல்லது மனவிருப்பம் புதுசிருஷ்டியின் ஆளுமையை தாக்கக்கூடிய வழிகளையே தேடும். ஆனால், தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியோடு முழுமையாக இணக்கம் இல்லாத எல்லாவற்றிலும் இருந்து புதுசிருஷ்டி தன்னுடைய சிந்தனையையும் சரீரத்தையும் விலக்கிக் காத்துக்கொள்ள எச்சரிக்கையாக

இருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே நியாயந்தீர்த்துக்கொள்ள நாடவேண்டும். நாம் மற்றவரை நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. மாறாக நம்மை நாமே நியாயந்தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கர்த்தருடைய ஆவி நம்முடைய வார்த்தைகளிலும் சிந்தைகளிலும் நடத்தைகளிலும் வெளிப்படும்படியாக காணவேண்டும். நாம் நல்ல வழியில் நடந்துசெல்பவர்களாயும், கிருபையிலும் அறிவிலும் மேலும் வளர்பவர்களாயுமிருந்து, இவைகளை வெற்றிகரமாக செய்யும் ஆற்றலை அடையவும், தொடர்ச்சியாக செய்யவும்வேண்டும். நாம் விழித்திருந்து ஜெபித்து, போராடுவோமானால், தினந்தோறும் இதனை செய்யமுடியும்.

நம்மில் முழுமையாக வாசம்பண்ணும் கர்த்தருடைய ஆவி, கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நீதியின் கோட்பாடுகளால், நம் முழுவாழ்க்கையும் கவர்ந்துஆட்கொள்ளக் காரணமாகிறது. பரலோகக் காரியங்களிலும் பரலோக நம்பிக்கைகளிலும் பரலோகத்திற்குரிய எதிர்பார்ப்புகளிலும் நேசம் வைக்கவும், மற்ற அனைத்தையும் மதிப்பற்றதாகவும் ஆக்குகின்றது. நாம் இந்த குறுகிய பாதையில் விசுவாசத்துடன் தொடருவோமானால் “கர்த்தரை அறிந்துகொள்வதில் தொடர்ந்து பின்பற்றுவோமானால், இந்த ஆவி ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அனுபவங்களாக மேன்மேலும் அதிகரிக்கும்.

ஆனால் அதற்குமாறாக நாம் மாம்சத்துக்கு தேவையானவற்றை அளிப்பதிலும் உலகப்பிரகாரமான திட்டங்களை உருவாக்குவதிலும் நாம் ஈடுபட்டிருப்பதை கண்டால், பரத்துக்குரியவைகளுக்கு பதிலாக பூமிக்குரிய பொக்கிஷங்களின்மேல் நம் மனதை சாய்த்திருப்பதை கண்டறிந்தோமானால், எச்சரிக்கைகொண்டு, நாம் குறைவுபட்டுள்ளோமா, அளிக்கப்பட்ட கிருபையின் நோக்கத்தை அலட்சியப்படுத்துகிறோமா? என்று நம்மைநாமே கேட்கிறவர்களாக இருந்து, தேவனிடத்தில் தனித்து ஜெபம் செய்து, அவருடைய வார்த்தைகளை

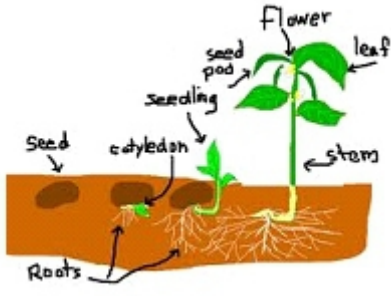

படித்தறிந்து, நாம் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பின் மகிமையான காரியங்களைக்குறித்து தியானம் செய்து, ஆவியின் கனிகளில் நம் வளர்ச்சியை நாமே விழிப்பாய் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் சண்டைச்சர்சரவின் ஆவியினால் அதிகமாக கட்டுப்படுத்தப்படுவதை கண்டறிந்தோமானால் நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியவை யாதெனில்; “நாம் மற்றவர்களுடன் நீதியான மற்றும் பாரபட்சமின்றி நேர்மையாக செயலாற்றவும் அவர்களுக்கு உரிய உரிமைகளை தரவும், அவர்கள் அழைத்தாலொழிய அவர்கள் விஷயங்களில் தலையிடாமல் இருக்கவும் நாடுகிறோமா? நாம் சகித்துக்கொள்கிறதும், மன்னிக்கிறதும் மற்றும் தயவுள்ளதுமான அன்பை விளையச்செய்கிறோமா? என்று(2தீமோ 2:24, எபே4:31,32) நம்மை கவனத்துடன். சுயபரிசோதனை செய்தபிறகு, நாம் அன்பின் ஆவியோடு முழுஇசைவாய் பொருந்தியிருப்பதைக் கண்டறிந்தோமானால், மற்றும் இந்த ஆவியின் வெற்றிகிரீடத்தின் கனியால் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைவதை கண்டோமானால், நாம் கனிகூறக்கடவோம். இல்லாவிடில் இந்தக் காரியத்துக்காக மிகவும் வருத்தப்படநேரிடும். நாம் அன்பின் ஆவியினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டோமானால் நாம் அந்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருப்பதை அறிந்துகொள்ளமுடியும். இந்த அன்பின் ஆவி நம் இருதயங்களையும் சிந்தைகளையும் விரிவுபடுத்தி நம்மை நாளுக்குநாள் பரந்த மனப்பாங்கிலும் பெருந்தன்மையிலும் உருவாக்கும்.

ஆயினும் விழித்திருப்பதிலும் ஜெபிப்பதிலும் நிலைத்திருப்பது நமக்கு அவசியமாயுள்ளது. இல்லாவிடில் நம் சுய தவறுகளினாலோ அல்லது மற்றவர்களுடைய தப்பிதங்களினாலோ நாம் இடறிவிழும்படியான தள்ளாடும்படியான, நிலையான ஆபத்து நமக்கு நேரிடக்கூடும். நாம் தொடர்ந்து அவருடைய கிருபாசனத்தண்டைக்கு செல்வதினாலேயன்றி பக்கவழியில் செல்வது ஒருபோதும் நமக்கு பாதுகாப்பைத் தராது. நம் தாகம் தீர்க்கும் அந்த மாபெரும் நீரூற்றுடன் மிகவும் அதிகமான நெருக்கம் கொண்டிருந்தாலன்றி நாம் நிரப்பப்பட்டோம். நாம் அந்த பரலோக நீரூற்றை நோக்கி நம்முடைய பூலோகப் பாத்திரத்தை அனுதினமும் எடுத்துச்சென்றால், ஒழுக்கக்கூடிய ஓட்டைப் பாத்திரங்கள் நிரப்பப்படும். நாம் காணவிரும்பிய அந்த வேகமான வளர்ச்சி நம்மில் கண்டறியப்படவில்லையானால், நாம் சோர்வடையக்கூடாது. பயங்கரமான புயல் மற்றும் காற்றை எதிர்கொண்டு தாங்குகிற பலமான உறுதியான மரங்கள் ஒரேநாளில் வளர்ந்து

விடுவதில்லை. அவைகளின் வளர்ச்சிம் உறுதியாகவும் நிகழும் செயல். நாம் தோல்வியறும்

ஒவ்வொரு சமயத்திலும் நம்முடைய பிரயாசங்களை பூப்பிடிப்பதன்மூலமாக நம்முடைய உண்மையை நம்கர்த்தருக்கு காண்பிக்கவேண்டும்

நாம் மாம்சத்தில் பரிபூரணமாக இருக்கிறோமா என்று கண்டறிய நம்மை நோக்கிப்பார்ப்பதில்லை. ஏனென்றால் நாம் பரிபூரணர் அல்ல. நம்மால் ஒருபோதும் அந்நிலையை அடையவும் முடியாது என்று அவருக்குத் தெரியும். மாறாக, நாள்தோறும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும் நம்முடைய சரீரத்தை கீழ்ப்படுத்தி மகிழ்ச்சியோடு சிலுவையை எடுப்பதை நாடுகிற, ஊக்கமும் உண்மையுமுள்ள ஆவியை கொண்டுள்ளோமா? இல்லையா? என்றே அவர் நம்மிடம் பார்க்கிறார்.

ஆவியில் நிரப்பப்படுதலின் ஆசீர்வாதமான முடிவுகள்

தன் உபத்திரவங்களையும் துன்பங்களையும் குடிபோதையில் மூழ்கியோ உல்லாசங்களில் உழன்றோ, ஊறுவிளைவிக்கும் இன்பங்களில் ஈடுபட்டோ, அற்பமானவைகளில் மூழ்கச்செய்ய நாடுகிற உலகத்தார் போன்று ஒரு கிறிஸ்தவன் இருக்கமாட்டான். மாறாக, அவனுடைய ஒவ்வொரு உபத்திரவத்திலும் தனக்கு நிஜமான ஆறுதலும் தேறுதலும் பலமும் அளிக்கின்ற ஒரே உண்மை ஊற்றை நோக்கி பறந்துசெல்வான். அவன் எவ்வித உபத்திரவங்களின் மத்தியில் இருந்தாலும் அவனுக்கு அமைதியையும் சமாதானத்தையும் தருவதோடு, எல்லாக் கவலைகளையும் அடியோடு அகற்றிவிடும். கடலின் மத்தியில் தன் கூட்டைக்கட்டி அதில் இனவிருத்திசெய்யக்கூடிய ஒருவித பறவையான ஹேல்சியன் கதையைப்போன்று, தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளையின் வாழ்க்கை பேரலை மற்றும் புயலின் மத்தியில் இருந்தாலும், இளைப்பாறுதலுடன் இருந்து, ஒரு புதுசிருஷ்டியாக அபிவிருத்தியடையவும், தேவனுடைய சித்தத்தை பிரியத்தோடு நிறைவேற்றவும் முடியும்.

கர்த்தருக்குள்ளான இந்த உறுதியான விசுவாசமும் ஆத்துமாவின் இந்த நிலையான இளைப்பாறுதலும் தேவஊழியத்தில் வைராக்கியமுமே வளர்ச்சியின் சாராம்சம். “அவர்கள் பலத்தின்மேல் பலமடைந்து” என்று சங்கீதக்காரன் உறுதியாகக்கூறுவது சீயோனில் வாசம்பண்ணுகிறவர்களைக் குறித்தேயாகும்(சங் 84:7). மாற்கு4:28இல், “நிலமானது முன்பு முளையையும், பின்பு கதிரையும், கதிரிலே நிறைந்த தானியத்தையும் பலனாகத் தானாய்க் கொடுக்கும்” என்று கூறுகிறார். வாழ்க்கையின் கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும் இவை அவர்களுடைய இருதயங்களை கர்த்தரேநோக்கி தொடர்ந்து இனிய கீதம்பாடச்செய்யும். வெளியுலகின் சூழ்நிலைகள் எப்படியிருந்தாலும் அதில் அவர்கள் களிகூற எந்த விஷயமுமில்லை. அவருடைய வாக்குத்தத்தத்திற்கிணங்க, அனைத்தும் அவர்களது நன்மைக்கென்று ஒன்றிணைந்து செயல்படுகின்றன என்பதை அறிந்தவர்களாய்,

கண்ணீர்களின் மத்தியிலும் புன்சிரிப்பை வெளிப்படுத்த அவர்களால் முடியும். இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியை அடைவதே ஆவியினால் நிரப்பப்படுதலாகும். மேலும், ஒவ்வொரு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சீஷனும் இந்த நிலையை கண்டிப்பாக அடைந்தே தீரவேண்டும்.

கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர் சரியாக சொல்வதுண்டு, “எங்கெல்லாம் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இருதயத்தில் கர்த்தரை முழு விசுவாசத்தோடு பின்பற்றுகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் விரைவாகவோ, காலந்தாழ்த்தியோ சில காரியங்கள் தவிர்க்கமுடியாதபடி தொடர்ந்து வருவதுண்டு. சாந்தம் மற்றும் அமைதலுள்ள ஆவி, அனுதின வாழ்வின் குணாதிசயங்களாக பிரத்தியேகமான நேரங்களில் உண்டாகும். தேவனுடைய சித்தத்தை பணிவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுதலானது, ஒவ்வொரு நாளிலும் எதிர்கொள்ளும் சம்பவங்களில் வெளியரங்கமாகும். அவருடைய சித்தத்துக்கு பிரியமானவற்றை செய்யவோ அல்லது துன்பப்படவோ தேவனுடைய கரங்களில் இருந்து எளிதில் வளைந்துகொடுத்து அவர் சித்தம் செய்யும்.

கோபமூட்டும் விஷயத்தில் இனிமை; கலக்கம் மற்றும் குழப்பத்தின் மத்தியில் அமைதல், மற்றவர்களின் விருப்பத்துக்கு விட்டுக்கொடுத்தல்(எங்கெல்லாம் முரண்பாடான கொள்கை சம்பந்தப்படவில்லையோ அங்கு) மற்றும் அற்பமானதும், அவமானம் ஏற்படுகிறது மானவற்றில் உணர்வற்ற வருத்தம் மற்றும் மனவிசாரத்துக்கு விலகியிருத்தல், சஞ்சலப்படுதல் மற்றும் பயத்திலிருந்து

The Crown of Life

For those who suffer for the name of Christ, especially those who lay down their lives for Him. We receive "the crown of life" by being faithful to the Lord Jesus. Revelation 2:10

விடுதலை, இவை மற்றும் இவைகளைப்போன்ற வேறு பல கிருபைகள் “கிறிஸ்துவுடன் தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கும்” அந்த உள்ளான ஜீவியத்தின் இயற்கையான வெளிப்புற வளர்ச்சியில் எப்போதும் காணப்படும்.

“இயேசுவே, என் கர்த்தரே, நீரே என் ஜீவன் நீர் வடிவமையும் என் வாழ்க்கையை வேலைகளில் என் ஓய்வு, போராட்டங்களில் பெலன் உம் அன்பு ஜெனிப்பித்தது உம்மிடத்திலான என் அன்பை உம் பூரணங்கள் என்னை நிரப்பியது

வீணானது என் முயற்சி, அறியப்பட்டது என் பலவீனம் களைப்புற்றேன் சுயத்திலிருந்து கிறிஸ்துவாக நான் மாற அவருடைய முழுமை என்னில் நிரம்புவது போதுமானதே